

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING till
Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om hälso-
vården.

Allmän motivering.

Landskapsstyrelsen överlämnade den 5 april 1983 till landstinget en framställning med förslag till landskapslag om planering och landskapsstöd inom social- och hälsovården samt förslag till ändringar av vissa landskapslagar inom social- och hälsovården (1982-83 Lt - Ls framst.nr 55). I framställningen ingick bland annat ett förslag till ändring av landskapslagen om hälsovården (56/67), nedan kallad hälsovårdslagen. Den 14 september 1983 antog landstinget de lagförslag som ingick i framställningen, dock inte förslaget till ändring av hälsovårdslagen vilket förkastades samma dag.

Avsikten med den ovan nämnda framställningen var att införa ett enhetligt system för planering och landskapsstöd för i stort sett all verksamhet inom social- och hälsovården. Detta enhetliga system ingår i den antagna landskapslagen om planering och landskapsstöd inom social- och hälsovården och det kan göras tillämpligt på verksamhetsområden som regleras i viss lag endast om det i den lagen så sägs. I förslaget till ändring av hälsovårdslagen ingick förutom annat en bestämmelse om att planerings- och landskapsstödssystemet i landskapslagen om planering och landskapsstöd inom social- och hälsovården skulle tillämpas på verksamhet som ordnas i enlighet med hälsovårdslagen.

Landskapsstyrelsen anser, liksom vid överlämnandet av föregående framställning i ärendet, dels av ekonomiska och dels av praktiska skäl, att systemet för planering och landskapsstöd i landskapslagen om planering och landskapsstöd inom social- och hälsovården bör vara tillämpligt på verksamhet som ordnas i enlighet med hälsovårdslagen. Lagen föreslås därför ändrad så att planerings- och landskapsstödssystemet i fråga blir tillämpligt på där avsedd verksamhet. Samtidigt föreslås även vissa andra ändringar gjorda i lagen.

De föreslagna ändringarna överensstämmer i sak med de ändringsförslag som ingick i den ovannämnda tidigare framställningen i ärendet, dock så att stora utskottets betänkande (Stu.bet.nr 40/1982-83) med anledning av ifrågavarande framställning beaktats.

Detaljmotivering.

1, 10 och 11 §§. Ändringarna föranleds av att avsikten är att landskapslagen om planering och landskapsstöd inom social- och hälsovården skall tillämpas på verksamhet som avses i förevarande lag.

29, 36, 38, 42 och 43 §§. Genom de föreslagna ändringarna skulle i fråga om bekämpande av smittsamma sjukdomar överensstämmelse i sak uppnås med motsvarande regler i hälsovårdslagen (FFS 469/65) efter de ändringar som där gjorts i bestämmelserna om bekämpande av smittsamma sjukdomar (FFS 741/76, 932/80, 452/81 och 679/82), dock så att förordningen om hälso- och sjukvårdsförvaltningen i landskapet Åland (28/73) beaktats.

74 §. Enligt 74 § 2 mom. gällande lag krävs det att pälsdjursfarm skall vara inhägnad. Kravet infördes år 1978 i syfte att förhindra eventuella sjukdomar att sprida sig från djur som hålls i farmerna till vilda djur och vice versa samt i syfte att omöjliggöra rymning från farmerna som ofta hyser djur av vilka en bestående stam inte finns och inte heller anses önskvärd i landskapet. Eftersom kostnaderna för att inhägna pälsdjursfarmerna kan vara oskäligt betungande för farmägarna och eftersom farmerna kan byggas så att djur som rymmer från sina burar inte kommer ut, anser landskapsstyrelsen att det inte finns skäl att ha kvar kravet på att hägna in farmerna. Momentet föreslås därför ändrat så att det inte skulle vara nödvändigt att hägna in rymningssäkra farmer.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om hälsovården.

I enlighet med landstingets beslut
upphävs 10 § 4 mom. landskapslagen den 25 juli 1967 om hälso-
vården (36/67) sådant momentet lyder i landskapslagen den 14 april
1977 (32/77) samt

ändras 1 § 1 mom., 10 § 1 och 2 mom., 11 §, 29 § 3 och 6 mom.,
36 §, 38 § 1 mom., 42 §, 43 § 1 mom. och 74 § 2 mom., av dessa
lagrum 10 § 1 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 14 april
1977 (32/77), 11 § sådan den lyder i landskapslagen den 2 mars 1976
(9/76), 36 § samt 43 § 1 mom. sådana de lyder i landskapslagen den
1 juli 1977 (64/77) samt 74 § 2 mom. sådant det lyder i landskaps-
lagen den 17 mars 1978 (9/78), som följer:

1 §.

Den allmänna planeringen, ledningen och övervakningen av
hälsovården ankommer på landskapsstyrelsen samt, i enlighet med
vad därom är särskilt föreskrivet, på vederbörande riksmyndigheter.

10 §.

För den kommunala hälsovården kan anställas hälsoinspektörer
och annan personal.

Tjänst som hälsoinspektör kan vara bisyssla eller förenad
med annan kommunal tjänst. Hälsoinspektörstjänst kan även vara
gemensam för flera kommuner.

11 §.

På verksamhet som ordnas i enlighet med denna lag tillämpas
landskapslagen om planering och landskapsstöd inom social- och
hälsovården (/), om inte annat är särskilt föreskrivet.

29 §.

Allmänfarliga smittsamma sjukdomar är: tyfus (Typhus abdomina-
lis), paratyfus (Febris paratyphoidea A et B), musparatyfus (Salmo-

nellosis typhi murium), rödsot (Dysenteria bacillaris et amoebica), difteri (Diphtheria), barnförlamning (Poliomyelitis), smittsam hjärnhinneinflammation (Meningitis epidemica meningococcica), smittsam hjärnfeber (Encephalitis acuta infectiosa), trakom (Trachoma), leptospiros (Leptospirosis) och malaria (Malaria) samt hos människor konstaterad mjältbrand (Anthrax), vattuskräck (Rabies), papegojsjuka (Psittacosis), rots (Malleus), tularemi (Tularaemia) och spetälska (Lepra).

- - - - -
Om åtgärder för att bekämpa tuberkulos och könssjukdomar finns särskilda bestämmelser.

36 §.

Kommun skall vid sjukhus förfoga över sjukplatser för patienter med smittsam sjukdom.

38 §.

Person som insjuknat i synnerligen farlig smittsam sjukdom skall vårdas på isolerad vårdplats som är godkänd av landskapsstyrelsen.

- - - - -
42 §.

För kostnader som föranleds av vård, transport och resa som avses i 41 § svarar den kommun inom vilken patienten har sin i lagen om befolkningsböcker (FFS 141/69) avsedda hemort eller, om han saknar hemort i landet, den kommun där han vistas.

Storleken av den ersättning som i 1 mom. avsedd kommun skall betala åt den som ordnat i momentet avsedd vård bestäms i enlighet med vad därom i rikslagstiftning är föreskrivet.

Om ersättande av vårdkostnader för andningsförlamningspatienter finns särskilda bestämmelser.

43 §.

Den som med stöd av bestämmelserna i 31 § ålagts att utebli från förvärvsarbete eller med stöd av bestämmelserna i 39 § 2 mom. isolerats, trots att han ännu inte insjuknat eller redan

tillfrisknat, har rätt att få dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (FFS 364/63) för förlust av förvärvsinkomst och för annan ekonomisk skada som han inte kunnat undgå genom åtgärder vilka skäligen kunde krävas av honom. Samma rätt har vårdnadshavare som är förhindrad att arbeta till följd av att barn under 16 år som är i hans vård måste vårdas hemma av ovan nämnd orsak. Den som har rätt till dagpenning har även rätt att ur landskapets medel få ersättning för förlust av förvärvsinkomst eller för annan ekonomisk skada, varvid dagpenningen betraktas som avdrag. Ersättningen betalas dock inte om frånvaron från arbetet eller isoleringen föranletts av skäl som nämnts i 39 § 3 mom.

- - - - -
74 §.
- - - - -

Pälsdjursfarm skall vara inhägnad eller på annat sätt rymningssäker.

Bestämmelsen i 11 § tillämpas från den 1 januari 1984.

Mariehamn den 10 november 1983.

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningssekreterare

Lars Karlsson.